

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 8 Kor.
Fél évre . . . 4 „
Negyedévre . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fill.

Előfizetési díjak a kiadó-
hivatalba küldendőek.

BUDAFOK ÉS VIDEKE

Hirdetési díjak:

Egész oldal . . . 32 Kor.
Fél oldal . . . 18 „
Negyed oldal . . . 10 „
Nyolczad oldal . . . 6 „
Tizenhatod oldal . . . 3 „
Nyilttér sora 60 fill.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGETARTALMU LAP.

Megjelenik minden vasárnap

Felelős szerkesztő: KLÉGER BÉLA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budafok, Fő-utca 119. szám.

Ellenségeink.

Talán meg is mosolyognak ezimemért. Lesznek olyanok is kik azt fogják mondani, hogy egy lapnak szerénytelenség ily nemű dolgot a nyilvánosság előtt feszegetni, mert a czimzeteknek nem áll módjukban a kellő védekezés, mivel ők sokkal szűkebb körben mondják és mondhatják el ellenérveiket mint a lap, melynek annyi szája van ahányan olvassák. Ki kell jelentenünk úgy a mosolygónak, mint a megrovóknak, hogy nincs igazuk, mert mi nem oly irányban akarunk ellenségeinkkel foglalkozni mint talán legtöbben gondolják és nem azokat nevezük így, kik talán személyes ellenszenvüket velünk éreztetik, nyilvánítják. Nem. Ellenségeinket egészen más osztályzatban találjuk.

Kik lehetnek lapunk ellenségei? Talán azok — gondolják önök — kik a magyar nyelvű, magyar irányu, a magyarosodás eszméjét és szükségességet folyton — folyvást hangoztató és azt előmozdító lapunknak ugyszólván anyaméhében ellenzői voltak és születése után is Herodesei akartak és akarnak lenni, mert ők maguk nem lévén áthatva a honszeretettel járó hazafiui kötelezettség érzelmétől,

nem emelkednek az értelem azon magaslatára, hogy jelen viszonyaink mellett egy magyar nyelvű lap „missiot“ teljesít még akkor is, ha elegendő pártolás hiányában némi kifogásolni valót találhatunk is rajta.

Csalatkoznak az ezen véleményen levők, mert mi nem ezeket nevezük tulajdonképeni ellenségeinknek. Ezek ellenfeleink, kiket érvekkel és működésünkkel kell elvünknek megnyernünk, mely czél elérésében legnagyobb segítségünkre leend az idő, mely alatt lassan bár, de azért községeknek német ajku lakossága mégis csak észrevehetőleg magyarosodik.

Olvasóink bizonyára azt fogják gondolni, hogy azokra gondolok most, kiket a lap fenállásának tartama alatt megbántott, magára haragított és így ellenségeivé is tett. Ismételten nem mel kell felelnem. Tiszta és nyugodt öntudattal állithatom, hogy mióta e lap vezetését átvettem, soha egy pillanatig sem volt czélom valakit mint egyént megsérteni és a rendelkezésemre álló eszközökkel akadályozni meg minden ezen czélra irányuló törekvést.

Aki egy lapnak hivatásával, jogai és kötelességeivel tisztában van, tudni fogja hogy nekünk minden egyes közérdek jellegével bíró eseményt nemesak hogy jogunk, de kötelessé-

günk megbírálni a nyilvánosság színe előtt.

Nem tagadjuk, van tudomásunk róla, hogy egyesek haragusznak reánk, iparkodnak nekünk ártani; mindazonáltal nem bántuk meg amit tettünk. A termésthözó jótékony esőt, az életet meletget adó napot is vannak kik saját szájizükhöz szeretnék alkalmazni holott általánosságban mégis csak áldást ad az.

Megmondjuk tehát. Ellenségeink nem az ellentétes véleményűek tábora, nem haragosaink kicsiny csoportja, hanem a közönségnek azon része mely nem tud, vagy nem akar odáig emelkedni, hogy belássa létjogosultságunkat, felismerje azt, hogy az értelmiségnek anyagi és erkölcsi kötelezettségei vannak, hogy a „nemesség kötelez.“

Nem találom alkalmasnak az időt, hogy fel akarjam rázni őket erkölcsi álmukból, csupán reá akartam mutatni közönségünk egyik hibájára és pedig nem önzés, — nem haszonlesésből, de csupán azon benső meggyőződésből kifolyólag, hogy nem szabad egyetlenegy legcsekélyebb alkalmat sem elszalasztanunk arra nézve, hogy minél erőteljesebben adjunk kifejezést azon érzelmünknek, hogy: „magyar hazánkban magyarok akarunk és tudunk lenni!“

K.

A „Budafok és Vidéke“ tárczája.

Kedvencz hegedűmet . . .

Kedvencz hegedűmet,
Ha kezembe veszem,
S ha dalba merülhet,
Abrándozó lelkem,
Nem a földön járok
Képzetelem szárnya,
Idegen világok
Rejtekeit bejárja.

Kedvencz hegedűmön
A húrok reszketnek,
Oh! hadd szenderüljön
Álomba lelkemnek,
Tengernyi keserve,
Ezerszeres búja —
Csak zokogj s fedezd be,
Hogy senki ne tudja.

Mért oly unott nékem,
Ez a földi élet?
Hisz én is reméltem,
Alkottam egy képet,
De vannak emberek,
Kik örvendő arcczal,
Égő sebet ejtnek,
Mely szívből ki nem hal.

Csak zokogj, csak reszkess,
Szár az fa négy hurja;
Amíg bánatterhes,
Könyár végig futja
Arczom, s hadd áztassa
Mig szívem ki nem hül . . .
De senki ne lássa,
Mily vulkán ég belül.

Matter Irén.

Salamanca kanonok.

— Olaszból *Cagnana L.* után. —

„Ugyan adj neki a kanonokságéból, amelyet Totó asszonyhoz küldesz. Hiszen egy szemet sem látnak meg belőle.“

Gyakran küldte így Angelót Totó asszonyhoz, a hol a bérlők a kanonokság gabonáját lerakták, mialatt azt mondták neki, hogy a kanonok eladta a donnának.

„Kérem kanonok ur, jól van“ válaszoltak a bérlők.

Félig halkan pedig így káromkodtak: „Az isten adománya az ördög kezébe jut.“

Donna Totó minden reggel megtömté a kanonok ur pipáját, hogy, ha kifujta magát a lépesömásház után, szippantthasson egyet-kettőt. Jól esett neki ott kipihennie magát, mert a podagra nagyon hasgatta már a lábait. Akár egy török basa, olyan élvezettel szipáskolt, hátra dülve székében. Ez a kis füst nem árt a bőjtnek. Jézus Krisztus, ha érezni fog is a száján a templomban egy kis dohány szagot, nem fog talán megharagudni! Hiszen a pápa is dohányzik!

Hát még a donna Totó kávéja! Annak volt csak jó aromája. Az Agnes asszonyé ahhoz képest csak ízetlen fekete lé. Aztán meg testvére nem is gondolt a pirított kenyérdarabokra, meg a piskótára. Pedig milyen felségesen jól esnek azok a kávéhoz.

Már mikor a mise-inget és ruhát felhuzta, csiklandozta az orrát a donna Totó kávéjának az illata. Mikor már az áldozandó ostyát látta, a jó pirított kenyérdarabokra gondolt, amelyek sokkal jobbak és izletesebbek. Ilyenkor nagyon sietett az „introitóból“ az „ite missa est-ig.“

Kiat a tanyai templomban megint más oka volt rá, hogy siessen.

Bátyja minden szombat este beküldte érte az öszvért. A kanonok elutazása mindég nagy mulatsága volt az egész utczának, ahol lakott. Szabadon bocsátott kutyái ilyenkor ugatva, nyihogva futkároztak és pokoli lármát csaptak a türelmes öszvér közül, melyet a béres tartott a kanonok urra várva, aki fegyverrel a vállán és vadásztáskával az oldalán lépegett le a lépesőn.

Angelo Strano az utca sarkon állt. A pipa a szájában, fegyverrel a vállán, úgy várt reá, hogy együtt menjenek. A kutyáknak kedveskedett, vagy füttyölve, kiabálva hitta őket vissza, hogy ha a szomszéd utczákba szaladtak.

„He Nievold! He Cardillo!“ Az asszonyok a házak előtt álltak. A gyermekek versenyt lármáztak a kutyákkal az öszvér körül, mely nyugodtan türte, hogy hol farkát, hol füleit ránkassák. Ismerte ő már ezt a mókázást, volt benne része elégszer.

„Jó utat kanonok ur!“

„Sok szerencsét a vadászathoz!“

Csak a sánta Kata nem szólt semmit. Neki megtiltotta a kanonok ur, mert valahányszor ő szerencsét kívánt, vagy a puskaapor nem sült el, vagy a golyó nem talált, vagy ha talált is lerázták a nyulak szőrükről, mintha csak szenteltvízeseppek lennének.

Aztán szép esendesen tovább mentek, mikor pedig jó távol voltak nagy tapsi füleiket mozgatták feléje, mintha csúfolodni, gúnyolódni akarnának.

A tanyán a „praeparatio od missam“ volt a vadgalamb les ideje. Mig a esős kúrtszóval hitta össze a jámbor parasztokat, addig a kanonok ur puska szóval kergette szót a vad

Concert Budafokon.

Fényes mulatsággal kezdte meg Budafok az idei farsangot: a sokat emlegetett és várva várt concerttel.

A Fő-uteza Budafok Cityje rég nem volt oly zajos, mint jan. 12-ikének estéjén. Fogatfogat után robogott a „Budafoki társas- és olvasókör“ vendéglő helyiségéhez, elegánsnál elegánsabb hölgyeket hozva.

A bejáratnál a széles piros szallagos rendezőség sorfalat képezve fogadta az érkezőket. A nagyszámu a Wagner-féle helyiség minden zugát betöltő publikum Budafok egész intelligenciáját foglalta magában. A közönség körében örömmel üdvözöltük járásunk kedvelt főszolgabíráját Tahy Ivánt.

Pontban 8 órakor rázendített a cigány, a mulatság védnökjének, Czermann Józsefné Ó Nagyságának érkezését jelezve.

A program első pontjának Wagner „Rienzi“ nyitányának összhangzó, nyoledkezes előadása alatt nem tudtuk a zongorázó hölgyek avagy a zongorajáték szépségében gyönyörködünk jobban? Czermann Lujza és Frank Gizella k. a., Fay Albert zenetanár ur, a concert sikerének mestere, és Simon J. urak megérdemelt tapsvihart idéztek elő. A program egy későbbi számában a Mayerbeer „Koronázási induló“, -jában ugyan e szereplők művészi játékában gyönyörögtünk.

Miklós Márta k. a., midőn a koronát és kardot tették elébe, a kardot választotta. A program énekszámai közül a legnehezebbeket kereste ki, Schubert két dalát: „Gretchen am Spinnrad“ és „Die junge Nonnet“ énekelte igen szép hangon, precise, mindnyájunk nagy gyönyörűségére Gabányi „Egy baleset“ című dialógját Waltz Gizella k. a. és Loór József ur adták elő páratlan jókedvvel igen ügyesen minden komikai vonást kitűnően kiaknázva. Kaptak is érte két zajos kihívást.

Jankovich Irma a csalogány szavával szívbe lopodva énekelt három népdalt — százat is örömet elhalgattunk volna. Méltó hatást értek el Mendelssohn „Wenn sich meine Liebe ergötze“ és Herbstlied című dalaival Manninger Marianne k. a. ki gyönyörű hangjával valóssággal elbűvölte a közönséget és Finck Sándor ur.

Finck úr énekével elért nagy sikerére még ráduplázott „Oh azok a nők“ című előadásával, mely csupa tűz és élet volt, az egész közönséget folytonos derűtségben tartotta.

Last not least Kovács Ignáczné úrhölgy énekéről emlékezem meg, mely jóval meghaladta a dilettans szereplését. Tarnay két műdalát: Romancet és Haydet énekelte csengő, tiszta, szép hangon, zajos sikert aratva.

A női szereplőknek a „Budafoki társas és olvasó kör“ nevében külön-külön szép esekort nyújtott át a rendezőség.

A társas kör köszönetét érdemelték ki Kubinyi és Serly urak Budapestről szíves közreműködésükért. Hálával tartozik a társaskör Czermann Józsefné Ónagyságának kinek védnöksége kölcsönöztte fényt a mulatságnak, Fáy Albert zenetanár úrnak, kinek szakértelme és fáradságot nem ismerő buzgalma vitte sikerre a zene és énekszámokat.

Tíz órakor véget ért concert után a közönség a táncsterembe vonult, hol Bihari cigánybandája húzta a talpalá valót. A terem egyik szőnyegborította végében virágok között ült a bálanya, Czermann Józsefné úrhölgy több kedves vendégünk társaságában.

Jó kedv és tánczosné volt bőven, és a mi a földolog volt elég tánczos is, kik tüzzel-hévvél ropogták a táncot, ha nem is a hasadó hajnalig hanem — mi kétségtelen haladás Budafokon, — reggeli 4 óráig.

Említésre méltó körülmény, hogy serenádok ezuttal nem következtek. dr.

* * *

A szakértelemmel megírt bírálat szándékosan mellőzte Dr. Spitzer Gusztáv úr nagy tetszést aratott. „A mi kedves Budafokunk“ című szelleműs felolvasását, mely nemcsak méltán foglalt helyet az élvezetes programban, de ötletessége, kedélyessége, s a correct előadás által annak valóban egyik kimagaslóan élvezetes pontját képezte, s méltán kiérdemelte a halgatóságnak viharos tetszés zajban nyilvánított meglegedését. Szerk.

Előfizetési felhívás.

Mai számmal beléptünk a harmadik évfolyamba. Tennyelenségünk igazolja és bizonyítja, létünk jogosságát. Programmunk rövid: Pártat-

lanul szolgálni a közérdeket és a viszonyokhoz képest fejleszteni a magyarosodást. Ezt akarjuk és meg fogjuk tenni.

Lapunkat nem erőszakoljuk senkire épés n azért kérjük, hogy ha valaki nem óhajtandá annak küldését, úgy ebbeli kívánságát egy visszaküldött lappéldány czimszalagján jelezni sziveskedjék.

Ahhoz azonban a kérésnél több jogunk is van, hogy valamint mi a lapot, úgy t. előfizetünk a díjakat (tehát nem utólag!) beküldeni méltóztatassanak. A lap szellemi részére vonatkozó küldemények a szerkesztőség, az anyagi, és így a szétküldésre vonatkozó kívánalmak is — a kiadóhivatalnak czimezendők.

A Budafok és Vidéke előfizetési díja:

Égész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

A Budafok és Vidéke Szerkesztőség és kiadóhivatala.

H I R E K.

— Kenyeret!... Be kell ismernünk, hogy úgy helyhatóságunk, mint közönségünk sok jót tesznek a községünkbeli szegénysorsu emberekkel. Csak a közelmúlt karácsonyi ünnepek alkalmából is Heller Iván plébános ur pár száz forint értékű ruhaneműt helyezett a jótékonyaság oltárára. Most ismét van alkalmunk beszámolni egy nemes szívre valló adományról. Francos Lajos ur ugyanis 50 K.-át ajánlott föl a helybeli szegény sorsu családok között kiosztandó élelmi szerekre. Nem mondunk érette hangzatos köszönetet mert a nemes tett önmagában találja jutalmát. Azt hisszük leghegyesebb volna, ha az e ezimen begyüldendő összegnek kezelését, illetve a vásárolt élelmi szerek kiosztását az előljárásság venné át, mint akinek legnagyobb alkalma van megtudni, hogy hol az igazi inség. Mi ezen ezimen állandó rovatot nyitunk meg és kézzséggyel adjuk át az esetleg hozzánk beküldött összeget a helyhatóságnak. Kenyeret, kenyeret a szükölködőknek!

galambokat. Angelo kövekkel riasztotta ki őket a galyak közül. Egész csapat repült ki egy-egy dobás után. Ilyenkor két lövést hallott Angelo és látta a füst gomolyban a kanonokot, amint a vadász zsákmányt tarisznyájába rakosgatja. Egyre zúgott még a kürt és egyre pufogtak a lövések.

A templomban, mialatt Angelo a mise ruhát adta rá, a kutyák ugrándoztak körülötte. Angelo segédkezett a misénél is. Hogy a latint egy kicsit elcsayarta, az nem volt baj; a jó isten úgy is megérti. Külömben is csak egy negyed óráig tartott az egész dolog.

Egyszer még addig sem.

A „Dominus vobiscumnál“ észrevette a kanonok, a nyitott templom ajtón keresztül, hogy a kis templomból kin rekedt térdeplő parasztk mögött, az articsokák körül, egy gesztenye barna kutya settenkedik. Majd hátsó lábaira ült, mialatt nagyon értelmes areza és hegyes fülei a kitűnő vizslára vallottak.

A kanonok először ellenállt a kíváncsiságnak és sietett az evangéliummal, de mikor másodsor is arra fordult és már jobban megtetszett neki az állat, odasugott valamit Angelónak, mintha csak az isteni tisztelethez tartozna az is:

Látod, azt a kutyát, az articsokáknál? „Kinek a kutyája az?“ Angelo oda pillantott, de minthogy maga sem tudta, megkérdezte Mayert, ki az oltár mellett térdelt. Mayer megfordult, hogy oda nézzon és arra az egész templom arra fordult. Az összes fejek az articsokák felé fordultak. Senkisé tudta ugyan, hogy miért. Megkezdődött a kérdezősködés, sugdozódás, nyüzsgés, mozgás.

A kutya felemelkedett és eltűnt. A kanonok pedig dühösen terjesztette ki kezeit a

„Dominus vobiscumra“, mert a mise előtt elszaladt a kutya. Az öt perc, amelyre még szüksége volt a hála ima elmondásához, örökké valóságnak tűnt neki. Mikor kész volt és az övet, ruhát és inget magáról leránczigálta — utóbbinak az egyik ujját el is szakította — első szava volt Mayerhez:

Kié az a kutya?“

„A Kordalpedé“, szolt egy paraszt a közelben, ki csak azért ment oda, hogy megtudja, mi történt.

Tényleg a Kordalped fia simogatta a kutyát.

„Mennyit adjak ezért a kutyáért, neked?“ kérdé a kanonok.

„Az apámé“ szolt a fiú.

„Megveszem“

„Még tréfából sem adom oda. Egy zsák bab az ára.“

„Kapsz érte kettőt.“

„Igen de az apám nem adja ám semmiért mert nálam is jobban szereti.“

„Előre! Eredj mondd meg az apádnak! Menjen a babért!“

De egy óra mulva lihegve megjött Kordalped:

„A kutyámat akarom!“

„Ostoba tökfilkó, mi kell érte?“

„A kutyámat akarom!“

Hiába volt az Angelo és Mayer közbenjárása is Kordalped nem engedett, ő csak enyit mondott:

„En a kutyámat akarom!“

E napon szomorúan tért vissza a faluba a kanonok. Egy héten át nem beszélt másról Angelóval és a többiekkel, akik az agaraiért apuskaporáért — mint rendesen — meglátogatták csak a kutyáról.

Cantone a legjobban ösmerte a kutyát és nem győzte dicsérni: „Remek állat! Saját kedvéből elmegy vadászni, és haza hozza a nyulat gazdájának. De hát az nem adja még egy napra sem oda senkinek, még kölcsön se.“

Az egész falu mozgósítva lett, de hijába volt minden; sem szép szó, sem fenyegetések nem használtak semmit. Kordalped azt felelte, hogy a világon csak két hatalom van, az egyik akinek semmije sincs, a másik pedig akinek mindene van. Neki semmije sincs. Neki nem árthat a kanonok.

Az pedig egyre szórakozottabb volt, ha a tanyai kis templomban a misét olvasta; mindég a kutya lebegett szemei előtt. Ott vélte azt mindég látni a nép között. Pedig nem volt ott, mert gazdája lánczra kötötte odahaza.

A kanonok elhatározta magát: Se az enyém, se az övé.“

Talált egy embert, kit megvesztegetett, hogy menjen el a Kordalped udvarára és egy darab strichnines kenyérral mérgezze meg a kutyát.

De az aztán következő szombatn, mikor a kanonok ismét Bardellába ment hogy misét olvasson, szembe állott a halállal. Így mesélte későbbben Angeló. Kordalped, ki egy utahajlásnál várt reá, orra elé tartotta puskáját és még ingadozva szolt hozzá:

„A Madonnára mondom, hogy agyon kéne most lőnöm és aztán a galyára mennék!“

A meglepett kanonok sápadt lett, mint a fal és megállítá az öszvért.

„Az isten szolgájával beszél így?“ „Köszönje életét a tonzurának, mert nem érdemli meg, hogy a fején hordja!“

Kordalped leeresztette a fegyver esővét és belelőtt a szederbóztoba. (Folyt. köv.)

— **Farsang.** A Budafokon f. hó 12-én megtartott hangverseny — mint már jeleztük is, fényesen sikerült. Összes bevétel volt: 322 K. melylyel szemben azonban az összkiadás még nincs teljesen megállapítva. Felülfizettek: Czermann József 10 K. Pleskott Rezső 8 K. Frohner József, Kluge N. Göth Ferencz 2—2 K. Gonsaló Madir és Marton Gyula 1—1 K-át melyért fogadják a rendezőség őszinte köszönetét. —

Minden izében igazán csinos meghívó jelenti be az alábbi mulatságot, mely iránt már is feltűnő érdeklődés mutatkozik: Meghívó a Bleicher-féle „Erzsébet” szálloda összes termeiben 1901. évi február hó 2-án tartandó Jótékonycélu bála, melyre t. Czimed és b. családja tisztelettel meghívatik. Belépti díj: személy-jegy 2 korona, család-jegy 4 korona. Kezdeté este 8 órakor. A tiszta jövedelem a budafoki szegények segélyezésére fordítatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Rendezőség: Kausz Vilmos elnök. ifj. Eberhardt Antal ellenőr. ifj. Follát Ádám pénztárnok. ifj. Kuhn Károly ellenőr. Bleicher Antal, Eberhart Ferencz, Gajárszky Antal, Handl Gyula, Hirth János, Hölztl Antal, Meckl Ágoston, Meckl Frigyes, Reiber Lőrincz, Riegler Gyula rend. biz. tagok. Táncrendező: Fischer Gusztáv.

— **Mulatság Nagytétényben.** F. hó 12-én Nagytétényben egy minden izében elegáns és sikerült zártkörű táncmulatságot rendeztünk a román. katk. iskolában felállítandó harmonium javára. A mulatság fényét fölösleges magasztalom s egyedül csak azt akarom kiemelni, hogy ezen jó és nemes czélért épen azok lelkesültek, épen azok biztosították, a kik e dologban talán legkevésbé vannak érdekelve s hogy a nagy publikumot e nemes czél nem hatotta meg még a saját érdekükben sem, annál kevésbé önértünk, mert bár összesen alig voltunk vagy 35-en kik derült kedvben vigadtunk kivilágoskiviradtig, mégis kerek 85 frtot vagyis 170 koronát, mint tisztajövedelmet adtam a mai napon elnökünknek, hogy azt a harmonium megvételeére fordítsák. Minek emlitem tehát, hogy az a kevés, de igazán kedves hölgyközönség egy csöppet sem kívánczozott haza, sőt jó kedélyük folytán a hajnali órákban még javában jár-tuk a csárdást, Kivánságunk tehát csak az, hogy sohse mulassunk jobban. — Jelen voltak: *Asszonyok*: Csere Józsefné, Foveaux Mártonné, Hänisch Ferenczné, Hromoda Józsefné, Lovászy Nándorné, Ferencz Imréné, Gaál Károlyné, Halzl Jánosné, Lazarits Lipótné és Tsida Pálné. — *Leányok*: Behringer Etelka, Lanturner Milike, Sámson Angyalka és Tsida Paula. Nyilvános elszámolásmat pedig a következőkben adom: Jegyekből befolyt 118 korona. Felülfizetésekből 100 korona. Összesen 218 korona. Levonva a kiadást 47 kor. 96 fillért. Maradt 170 kor. 4 fillér. S midőn az ügy iránt érdeklődőknek, különösen pedig Ferencz Imréné Ő nagyságának, ki szíves volt a rendezőséget saját késítette csinos szallagokkal ellátni, a rendezőség nevében ez uton is a legforróbb köszönetet mondok, ne vegyék tőlem rossz néven, ha átadom azok neveit is a nyilvánosságnak, kik a jó czél megvalósíthatása végett felülfizetni szívesek voltak: Holz János 15 kor. főtit. Tetty József védnök és . . . Ő 10—10 kor., Ferencz Imre, Foveaux Márton, Gaál Károly, Hänisch Ferencz, Knezits József, Lövy Ernő, bagosi Pucher István, Szabó István, Szabó Aladar és Vadkerty Zsigmond 5—5 kor., Lovászy Nándor és Tsida Pál 3—3 kor., Balog István, dr. Poór Zsigmond és Schmatz N. 2—2 kor. Lanturner Milike, Hromoda Józsefné és Suchy János 1—1 korona. Nagytétény, 1901. január 15. *Lovászy Nándor* mint a táncmulatság volt pénztárosa.

— **Népszámlálás.** *Törökbalinton* a mult 10 év előtti népszámlálás eredménye 2401 lélek volt, a most megejtett népszámlálás eredménye a nép-

számláláskor jelen volt és összeirt egyének száma 2789, a családhoz tartozó távollevők száma 84. Összes lélekszám 2873. A szaporodás e szerint 472 lélek. — *Albertfalván* megejtett népszámlálás eredménye a következő volt: A távollevő 31 lélek hozzászámításával a Jakosság összes száma 818, melyet egybevetve az 1890-iki eredménnyel 592-vel, a szaporodás az utolsó 10 évben 226 lélek, mi majdnem 40 0/0-ot tevé ki, igen szép eredményül mutatkozik.

— **Büvész estély.** Folyó hó 31-én a budafoki társas és olvasókör szokásos csütörtöki vacsoráján, Petteny Zsigmond első magyar technikai színész, büvész és antispiritista Budapestről, fog ez alkalommal egy meglepő kézgyorsaságával érdekes és mulattató természettani kísérleteivel, érdekesítő technikai rejtvényei végrehajtásával, mint a legujabb időben a tudomány és művészet által felmerült, kedélyderítő élezes mutatóványaival és a legujabb modorban rendezett ábránd és képzeletből válogatott büvészeti különlegességeivel bemutatkozni.

— **A „Budafoki társas- és olvasókör”** f. h. 13-án tartotta rendes évi közgyűlését Czermann József elnöke alatt. — A közgyűlés, melyről részletes tudósítást lesz még alkalmunk hozni, a tisztikart következőképp állította össze: Elnök lett Czermann József, alelnök: François Lajos, háznagy: Bossányi Gusztáv, titkár: dr. Spitzer Gusztáv, könyvtáros: Loór József, választmányi tagok lettek: dr. Berrár Gyula, Endres Márton, Fáber Frigyes, Miklósy Lajos, Riegler Lipót, Pfender Emil, Waltz Antal, Mészáros Zoltán, Seybold Frigyes, Zala Sándor, dr. Taub Ferencz, Pleskott Rezső, póttagok: Sternlicht Lipót, Fröhner József.

— **Kimutatás a budafoki ipartestületnek 1900. évben történt bevétele és kiadásairól.** Bevétel: 1899-ről készpénz áthozat 86 kor. Tagsági díjakból 629 kor. Beiratásból 79 Felavatásból 81 kor. Felszabadulásból 120 kor. Munkakönyvekből 41 kor. Iparidij és büntetések-ből 115 kor. Özvegy és árvaalapból kölcsön 100 kor. Fáklya alapból maradt 3 korona. 40 fillér. Visszafizetett lakatos-számla 6 kor. 30 fillér. Sorsjegy kamat 3 szelvényre 6 72 fillér. Ipariskola beiratásból 75 korona. — Összesen 1342 korona 72 fillér. Kiadás: — Tanítók fizetés 432 kor. Jegyzői fizetés 240 kor. Pénztárnoki tiszt. díj 60 kor. Szolga fizetése 120 kor. Házbér fejében 160 kor. Kongresszusi kiküld. díj 16 kor. Napidijak 40 kor. Özv. és árva alapból vett 80 frt után járó kamat 9 kor. 20 fill. Költszöködés 9 kor. 20 fillér. Elnöki tiszt. díj. 899. évre 25 kor. 8 fillér. Iparostanonc jutalmak 23 korona. Nyomatványokra 28 korona 12 fill. Különféle kiadás 43 kor. 16 fill. Fűtés és világítás 27 kor. 92 fill. Ipariskola czélokra 79 korona 60 fillér. Marad készpénz 19 kor. 64 fill. Összesen 1342 korona 72 fillér. Vagyonkimutatás: Özvegyek és árvák alapja 1085 kor. 60 fillér. Iparoskör alap 35 kor. 20 fill. Ipariskola alap 16 kor. 14 fill. Kötvényekben 24 kor. Sorsjegy értéke 100 kor. Iparoskör alap kamatja 1901-ig 1 kor. 75 fillér. Ipariskola-alap kamatja 1901-ig 80 fill. Összesen 1263 kor. 49 fillér. Budafok, 1901. február 10. Göth Ferencz i. t. jegyző. Wrbenszky Rezső i. t. elnök.

— **Közgyűlés.** A budafoki hegyközség a f. hó 19-én tartotta volna rendes tavaszi közgyűlését, mely azonban nem volt határozatképes, miért is a közgyűlés új határnapot tűzött ki a következő meghívó kiküldésével: *»Meghívás.* Budafok nagyközség hegyközsége a folyó 1901. évi február hó 2-ik napján délelőtt 9 órakor az önszegélyz ő egylet termében ülést tart. *Tárgy-sorozat:* 1.) Három választmányi tag kisorsolása, illetve választása. 2.) Az 1900. évi számadások megvizsgálásához számvizsgáló bizottság kiküldetése. 3.) Az 1901. évi költségvetés meg-

állapítása. Kelt Budafokon 1901. évi január hó 19-én.

Ezen közgyűlésen a jelenlevők többsége fog határozni.

— **Megvadult lovak.** Hölztl Lipót, budafoki születésű, csepeli vendéglős a mult héten szánkóval Solymára utazott, hogy az odavaló zenészeket egy általa Csepelen rendezendő táncmulatságra felfogadja. Hazafelé a budai alagutban lovai a lármatól és dobogástól megbokrosodtak s a könnyű szánnal sebes vágatásban eliramodtak. Az elragadt szánkó a Lánchid feljáromán egy vasoszlopba ütődve felborult, melyből a bene ülő Hölztl Lipót és Nyercher nevű kocsisa oly szerencsétlenül buktak ki, hogy eszméletlen állapotban kórházba kellett őket szállítani. A kocsis sérülései nem veszélyesek de Hölztl, súlyos sérülései folytán f. hó 16-án kiszervedett.

— **Budafoki általános ipartestület** folyó évi január 20-án délután 2 órakor özv. Witz Józsefné-féle vendéglő helyiségben tartja rendes közgyűlését.

Tárgysorozat: 1. A mult évi közgyűlési jegyzőkönyv felolvasása. 2. A számadások megvizsgálás és a fölmentvény megadása. 3. A jövő évi költségvetés megállapítása. 4. Elnöknek megválasztása. 5. 12 előjárásági tagnak megválasztása. 6. Számvizsgálónak megválasztása. Budafok, 1900. december 19-én az ipartestületi előjárásnagnak tartott ülésből.

Ha az alapszabályok II. §-a értelmében a tagok többsége nem jelenik meg, a közgyűlés január hó 27-én délután 2 órakor fog megtartatni ugyanazon helyiségben.

— **Budafok kerületi állami anyakönyvvezető 2 heti kimutatása.** *Születések:* Kuszák Ernő ág. ev., Reisinger Mária rk., Hochbaum Jakab rk., Jurina József rk., Lopusanszky Hilda rk., Heckmann Jakab rk., Lettovits — halva született leány Jáhner István rk., Schantz Rudolf rk., Haasz Anna rk., Wappler Anna rk., Hellinger Katalin Pincák József rk. *Halálozások:* Stiefel Sylvester 11 napos rk. (albertfalvai), Wenczerlits Ferenczné szül: Kántor Verona 64 éves rk., Kenesey Imre 42 éves ev. ref., Zsidakovits Erzsébet 2 hónapos rk., özv. Schultz Józsefné szül: Veisinger Magdolna 62 éves rk., Streich Jánosné, szül: Lerner Erzsébet 31 éves rk. (Bogdáni lakos) Prim Károly 40 éves rk., Heckmann Gáspár 79 éves rk. *Házasság:* Haaszmann József rk. (budapesti lakos) Kúhn Máriával rk. *Jegyesek:* Albitz Lajos özv. rk. (diósi lakos) özv. Fassbinder Istvánné szül: Ulrich Erzsébettel rk., Losits Márton rk. (érdi lakos) Schrenk Karolával rk., Steiner Antal rk. Hellinger Terézszel rk., Nun András rk. Knurovszky Rozáliával rk.

Szerkesztői üzenetek.

Vizvezeték. Kistétény. Illetékes helyről nyert felvilágosítás szerint ezen ügy már tárgytalan, mert ma már nincs vízhiány. Az oka az ugynevezett „vis maior” volt. Ugyanis a Dunába vezetett szivócső végével, melyen keresztül nyerjük a vizet, zátony képződött, melyen téli időben segíteni nem lehet. Ezen bajon a részvénytársaság úgy segített, hogy egy lokomobil állított föl a vizszivattyuzására. Azt ugyanis, hogy ép a szivócsőnél fog a folyamban zátony képződni előre látni nem lehetett, viszont azon nem lehet segíteni, hogy a hideg időben a buvár nem dolgozhatik. Ezen okok képezik a „vis maior” s ez az oka, hogy a társaságot jogos szemrehányással illetni nem lehet.

Ibolya. Válaszát megkaptuk és igen természetesen abban kifejezett kívánságához alkalmazkodunk, sőt — őszintén szólva — azt helyeseljük is, mert a különben ügyes versecske megjelenése sok találgatásra, sőt rosszakaratu ráfogásokra adhatna alkalmat. Igaz ugyan, hogy más nem ismerné föl inkognitóját, ugymint a szerkesztő, ki ősmerné ám az Ibolyát! Mit csináljunk a kéziratral?

M. G. Minden szónál többet bizonyít a tett. Nem akarjuk, — nehogy bókknak vétessék — dicsérni, de mi-nél többször kérünk belőle.

Egy szép uri lakás

mely áll, 2 utcai, 1 udvari szoba, veranda, konyha és eselédshabából, villanyvilágítással, a vasut-, hajó és a villanyos állomás közvetlen közelében

azonnal kiadó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

SZALON SÖR

a la Pilseni
ifj. Hagenmacher Henrik söröződjéből
naponta friss csapolás

REHÁK JÓZSEF

vendéglőjében

Budafok, Fő-utca.

Tisztelt Asszonyom!
A világ legegészszerűbb és legkedveltebb mosószere a *valódi*
„Lessive Phénix“ mosópor,
a mely a legtöbb kórházban, gőzmosódában, kolosorban, nyilvános intézetek és előkelő háztartásokban nagy előszeretettel használtatik

Egy próba a valódi „Lessive Phénix“ mosóporral meggyőződhet a rendkívüli előnyökről, pénz-, idő- és személyzet megtakarításról és a ruha rendkívüli tisztaságáról.

Tisztelt Asszonyom!
Kérjen csakis valódi „Lessive Phénix“ mosóport, mely minden fűszerkereskedésben és drognéria üzletben használati utasítással együtt kapható.

Igazgatóság: Budapest, Károly-körút 19.

A valódi „Lessive Phénix“ mosópor hazai gyártmány, teljesen chlormentes jótállás mellett ártalmatlan a fehérműre és csakis oly csomagokban valódi, amelyek az egyedüli tulajdonos J. Picot, Páris aláírásával vannak ellátva. Számtalan elismerő oklevél.

Leopold és Klein

kő- és könyvnyomdája Budafok, Fő-utca 66. szám.

Diszoklevél:

Lisabon 1890.

Bordeaux 1896.

Páris 1896.

Francia pezsgőbor gyárosok

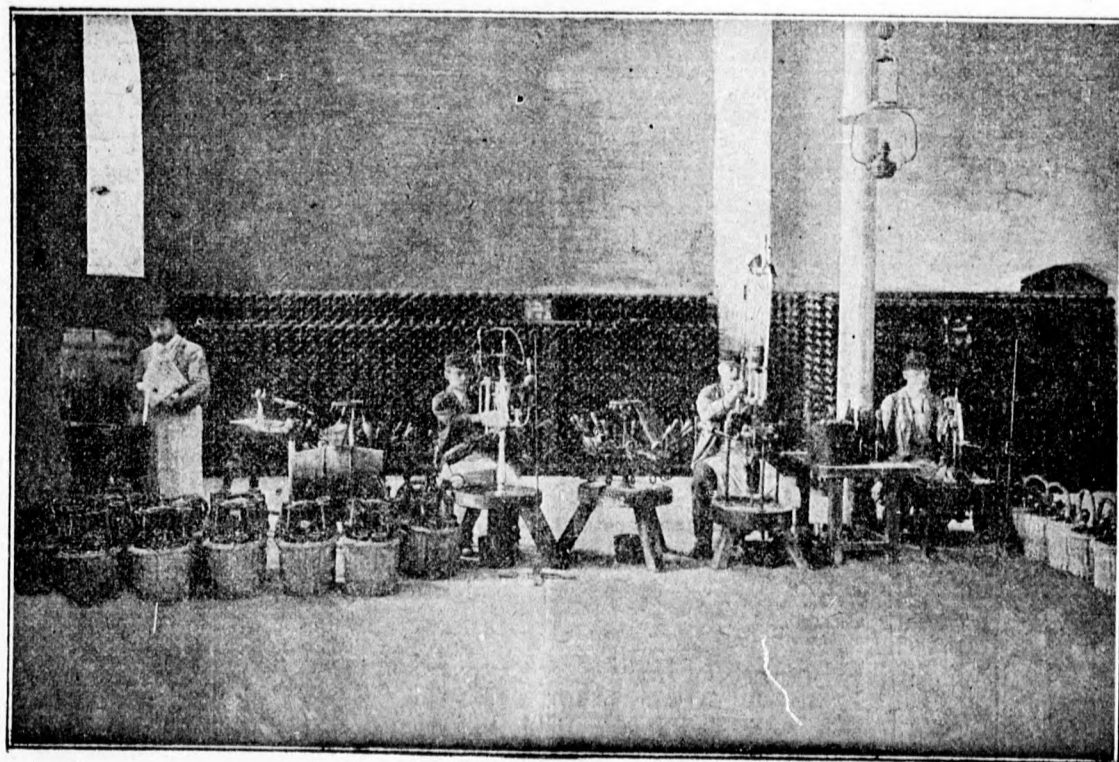
FRANÇOIS LAJOS és Tsa

császári és királyi udvari szállítók

Fülöp Szász Coburg Gothai Herczeg Ő Fensége szállítói.

BUDAFOK (PROMONTOR.)

Aranyérmek
elsőrangú kitüntetések:
Páris, Nizza, Temesvár,
Antwerpen, Budapest,
Marseille, Brüssel, Bécs.

A pezsgőbor likörözése.